

Dosarul nr. 2ra-745/20

Prima instanță: (Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni) V. Olărescu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Pahopol, O. Cojocaru, A. Danilov

Î N C H E I E R E

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Botnaru Vasilii,
reprezentat de avocatul Voitic Serghei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Botnaru Vasilii
împotriva lui Cacerovschi Vitalie și Cacerovschi Nina cu privire la repararea
prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Botnaru Vasilii și s-a menținut hotărârea din 22 iulie
2019 a Judecătoriai Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă :

La 14 iunie 2018, Botnaru Vasilii a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Cacerovschi Vitalie și Cacerovschi Nina cu privire la repararea
prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Botnaru Vasilii a menționat că este proprietarul lotului
agricol cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,1430, situat în extravilanul
satului Suruceni, raionul Ialoveni, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare
din 26 mai 2004.

Reclamantul a invocat că pe terenul menționat a fost plantată o livadă cu pomi
de mere, iar în vara anului 2015, Cacerovschi Nina și-a propus să-i vândă livada
contra sumei de 400 lei pentru un ar de pământ, însă i-a refuzat.

Ulterior, când s-a dus la livadă, pomii erau scoși, iar terenul arat, pârâții
recunoscând faptul că ei au scos pomii.

A specificat reclamantul că prin acțiunile ilegale ale pârâților, i-a fost încălcat
dreptul de proprietate, fiind deposedat ilegal de bunul său.

Astfel după ce s-a adresat Procuraturii Ialoveni cu plângere, s-a constatat că
de pe teren au fost scoși 68 de copaci, iar deoarece terenul nu a fost prelucrat o

perioadă de 4 ani, venitul ratat constituie suma de 40 000 lei (2 tone de mere pe an x 5 lei kg), iar prejudiciul pentru copacii scoși constituie suma de 68 000 lei.

Botnaru Vasiliu a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor (f.d. 21-22), încasarea de la pârâți a sumei de 108 000 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 40 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Botnaru Vasiliu.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că cerințele reclamantului privind încasarea prejudiciului material sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, or, instanței nu au fost prezentate probe pertinente care ar confirma faptul că anume pârâții sunt vinovați de defrișarea livezii ce-i aparține reclamantului.

Astfel, prima instanță a concluzionat că nu s-a constatat că fapta ilicită – defrișarea pomilor din livada reclamantului a fost comisă anume de către soții Cacerovschi, iar ca urmare nu s-a constatat prezența elementelor survenirii răspunderii delictuale civile ale acestora.

Prin urmare, instanța de fond a constatat că nu au fost prezentate acte confirmative sau alte înscrisuri, din care s-ar putea deduce existența vinovăției pârâților în cauzarea prejudiciului material reclamantului, fapt ce ar genera obligația de despăgubire a acestuia.

Prin decizia din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Botnaru Vasiliu și s-a menținut hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni.

La 28 februarie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Botnaru Vasiliu, reprezentat de avocatul Voitic Serghei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei.

Recurentul Botnaru Vasiliu, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei, nu au fost constatate și elucidate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

Astfel a invocat că instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că potrivit actului Primăriei Suruceni, raionul Ialoveni din 01 noiembrie 2013, s-a dispus defrișarea plantațiilor perene.

Prin urmare, în baza actului în cauză, a fost defrișată livada ce-i aparține cu drept de proprietate, iar ca urmare i-a fost cauzat prejudiciu material.

Totodată, a specificat că cauza a fost examinată în lipsa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Or, instanța de fond a examinat cauza fără a fi introdusă în proces Primăria Suruceni, fapt ce constituie încălcarea a normelor de drept procedural.

La 23 martie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Cacerovschi Vitalie și Cacerovschi Nina la data de 26 martie 2020 (f.d. 181).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 21 ianuarie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 28 februarie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări

implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Botnaru Vasiliu, reprezentat de avocatul Voitic Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Botnaru Vasiliu, reprezentat de avocatul Voitic Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu